

Kondor Katalin: Igen is meg nem is

2025 szeptember 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

?szinte vallomás, és ritka is a migránssimogató nyugati tájakról, bár elég kés?n jött

Hoztam is meg nem is. A sokak által ismert *Mátyás király meg az eszes lány* cím? mese jutott eszembe, amikor a minap azt a hírt olvastam, miszerint Sebastian Kurz, volt osztrák kancellár azt nyilatkozta: „a határok megnyitása

az úgynevezett migránsok el?tt súlyos hiba volt, amelynek következményeit Európa még évtizedekig viselni fogja.” Hozzátette, azt is, hogy ? a kérdésben mindig más véleményen volt, mint a befogadási politikát meghirdet? akkori német kancellár, Angela Merkel. Akivel szemben ?, mármint Kurz, határozottan ellenezte a tömeges, ellen?rizetlen migrációt, amely közvetlenül a szociális rendszerekre nehezedik. A morális fölény pedig, amelyet sokan a Willkommenskultur jegyében képviseltek, számára mindig is elviselhetetlen volt.” ?szinte vallomás, és ritka is a migránssimogató nyugati tájakról, bár elég kés?n jött, ám eddig nemigen hallottunk ilyet a migránsüggyel kapcsolatban az EU tagországok f?embereit?l. Mert t?lük bizony csak arról értesültünk, annyit hallottunk, hogy a migránsáradatnak van jó oldala és persze lehetnek nehézségei is, de ez nagyjából fifti-fifti. Azaz a „jelenség” hoz a konyhára, bár igen is, meg nem is. Hoz is meg nem is. Kurz beismer? vallomása számomra legalább is azt jelenti, hogy bizony Merkel asszonynak Ausztriában sem lehetett ellentmondani. És el is árasztották az országot, no meg Európát a migránsok, s hamarosan jöttek is a hírek er?szakos támadásokról, n?k elleni b?nökr?l, iskolákban történt furcsa esetekr?l. És jönnek manapság is. Ennek ellenére még mostanában sem múlik nap, hogy ne hallanánk olyan politikusi véleményeket, miszerint a migráció jó nekünk, s azt lehet kezelni. Tényleg? Eddig bizony nem sikerült, bár meglehet?sen sok politikus próbálta velünk megetetni, hogy „megcsináljuk”, máig sem sikerült. S ma már nem is hisszük el, hogy sikerülhet. Kurz még arról is vallott, hogy bár a 2015-ös humanitárius gesztusok jó szándékból fakadtak, de súlyosan félrecsúsztak, mert tömegek indultak útnak és tízezrek fulladtak meg a Földközi-tengeren. Ez bizony roppant szomorú tény, és kés? bánat, ám az is szomorú, hogy Európa tönkretétele, a közrend felborítása ezzel visszavonhatatlanul elkezd?dött. S jelenleg is folytatódik. Lehet ezt tagadni, de annyira szemmel látható, hogy nem érdemes. Mint ahogy abban sem bízhatunk, hogy akik ezt a helyzetet, magyarán Európa elrablását és tönkretételét „megszervezték”, azoktól egyszer majd számon kérik, miért tették ezt, és felel?sségre is vonják ?ket. Oly korban élünk, hogy a politika színterén számonkéréssel nemigen találkozunk. Hívatlan vendégnek ajtón kívül van a helye, tartja a magyar közmondás, csakhogy ezek az emberek hívott vendégek, ezért kellene a számonkérés, hogy legalább arra válaszoljanak a migránssimogatók, méghozzá hitelesen, hogy miért is, milyen hihet? indokkal hívták be ?ket? Mert most is jönnek, feltartóztathatatlanul, lásd a portugál, spanyol, olasz és francia helyzetet. S ma már ott tartunk, hogy tehetetlenségükben, de tegyük hozzá aljas szándékból, nemrégiben Magyarországból akartak migráns-lerakatot csinálni, hogy mással kapartassák ki a gesztenyét a t?zb?l, s ne nekik, mint meghívóknak kelljen a lényeggel foglalkozniuk. /Ez a hely most Albánia./

A népmesékre visszatérve, ha már megihletett, idézem gyermekkorunk egykori meséjét: „Egyszer Mátyás király Visegrád alatt vadászott. Az erd?ben találkozott egy takaros leánnyal, aki kosarat vitt a fején. Hogy hívják? Hová megy? Mi van a kosárban? – kérdezte Mátyás. A lány nagyot kacagott, s a három kérdésre egy szóval válaszolt. Esztergomba! A királynak tetszett az okos felelet. Megértette, hogy a lány neve Eszter. Esztergomba igyekszik, s a kosárban gombát visz. Na, gondolta, még egy próbát tesz a leánnyal, azt vajon hogy teljesíti? Adott a lánynak egy vasgy?r?t, s azt mondta: – Gyere fel Budára, hozd magaddal ezt a gy?r?t, s én gazdagon megajándékozlak. De se szekéren, se gyalog, se lóháton ne gyere! Öltözz is fel, meg ne is, hozz is ajándékot meg ne is! A lány halászhálóból varrt magának ruhát. Fel is volt öltözve, meg nem is. Felült egy vén bakkecske hátára, s azon ment Budára. Nem ment hát se szekéren, se lóháton, se gyalog. Egy szitába tett egy galambot, s egy másikkal befedte. Amikor a király elé ért, az egyik szitát leemelte a másikról, a galamb menten elrepült. Vitt is ajándékot, meg nem is. A király az eszes lányt gazdagon megajándékozta, s úgy bocsátotta haza, Esztergomba.”

Istenem, de kellene az egyre rothadó Európának egy okos Mátyás király! Aki nem maga alatt vágja a fát folyton folyvást, aki az igazságot nem akarja véka alá rejteni, s aki azt a mondást is ismeri, hogy amilyen az adjonisten, olyan legyen a „fogadjisten” is. Ám err?l sajnos semmiféle elfogadható elképzelése nincs az egyre süllyed? Európában. Maradva a közmondásoknál, ma sajnos ott tartunk, hogy kés? bánat, ebgondolat.

Kondor Katalin

www.magyarhirlap.hu

Ajánló